

تقریر و کارکردهای اصالت وجود
از منظر علامه جوادی آملی

لیلا یوسفی

سرشناسه: یوسفی، لیلا ۱۳۷۵-
عنوان و نام پدیدآور: تقریر و کارکردهای اصالت وجود از منظر علامه جوادی آملی/ لیلا یوسفی.
مشخصات نشر: قم: میراث ماندگار، ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهری: ۱۳۲ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۱۴-۲۷۵-۶
وضعیت فهرست نویسی: فنیبا
موضوع: جوادی آملی، عبدالله، ۱۳۱۲ - -- دیدگاه درباره هستی‌شناسی (فلسفه اسلامی)
موضوع: Javadi Amoli, Abdollah -- Views on*ontology (Islamic philosophy)
رده بندی کنگره: BBR۱۳۳۸/ج ۹: ۹۶
رده بندی دیویی: ۱۷۸۹
شماره کتابشناسی ملی: ۹۸۱۸۸۶۵

تقریر و کارکردهای اصالت وجود از منظر علامه جوادی آملی

www.kotab.ir

- نویسنده: لیلا یوسفی
- انتشارات: میراث ماندگار
- صفحه آرای: سید علی حسینی درویشانی
- نوبت چاپ: اول ۱۴۰۳
- تیراژ: ۱۰۰ جلد
- چاپخانه: مبین
- قیمت: ۱۴۰,۰۰۰ تومان
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۱۴-۲۷۵-۶

انتشارات میراث ماندگار
خیابان معلم ساختمان ناشران، طبقه ۳، پلاک ۳۱۸
۰۲۵۳۷۸۴۲۳۹۸

فهرست مطالب

۱۱	مقدمه
فصل اول: کلیات و مفاهیم	
۱۴	کلیات
۱۴	بیان مسئله
۱۵	سؤال‌های تحقیق
۱۵	سؤال اصلی
۱۵	سؤال‌های فرعی
۱۶	فرضیه تحقیق
۱۶	اهداف تحقیق
۱۶	اهمیت و ضرورت تحقیق
۱۷	روش تحقیق
۱۷	پیشینه تحقیق

کارکرد اخلاقی.....	۱۱۷
عینی‌گرایی و یا اعتباری بودن در مکتب اخلاقی.....	۱۲۳
مطلق‌گرایی یا نسبی‌گرایی در مکتب اخلاقی.....	۱۲۵
وظیفه‌گرایی یا نتیجه‌گرایی در مکتب اخلاقی.....	۱۲۵
عین الربط بودن انسان.....	۱۲۶
نتیجه‌گیری.....	۱۲۸
نتیجه‌گیری تحقیق.....	۱۲۹
فهرست منابع.....	۱۳۱

مقدمه

در مواجهه با یک شی، دو معنا از آن می‌توان برداشت کرد: ۱. آن شی هست و ۲. آن شی چیست. در فلسفه اسلامی به معنای اول وجود و به معنای دوم ماهیت گفته می‌شود. این تمایز را در عالم اعتبار ذهن می‌توان یافت و در عالم خارج هیچگاه نمی‌توان این مفاهیم را جدا از هم دید؛ به عبارت دیگر وجود از آن جهت که موجودات وجود دارند، وجه مشترک آنان به شمار می‌رود و ماهیت از آن جهت که موجودات، هر دسته ماهیت به خصوصی دارند (مثلاً ماهیت اسب با ماهیت انسان متفاوت است) وجه اختصاصی آنها شمرده می‌شود؛ اما اینکه در این میان کدام یک از این دو معنا؛ اصیل، واقعی، حقیقی و عینی است سؤال مورد بحث فلاسفه بوده است که عده‌ای به اصالت وجود و عده‌ای به اصالت ماهیت قائل شده‌اند که البته هر کدام تبعات و آثار خودش را دارد.

اصالت وجود در واقع از یک حقیقت در عالم واقع خبر می‌دهد و راه هرگونه تمایز را می‌بندد. تمایزاتی که موجودات را بیهوده از هم متمایز و جدا فرض می‌کند و در اثر این تباین به دنبال ربط و ارتباط باید باشد.

اصالت وجود این مشکلات را به راحتی حل می‌نماید و چهره‌ای وجودی و یکپارچه را در عالم نمایان می‌کند که هرگونه اختلاف و پراکندگی در هستی را برمی‌چیند و تنها در چیسستی بساط تفاوت را پهن می‌کند و اینگونه است که نظام ارتباط انسان با خودش، واجب تعالی، اجتماع، اخلاق و... رنگ و بویی وجودی می‌یابد. آنچه در این تحقیق مورد بحث قرار می‌گیرد معنای مدنظر حضرت استاد علامه جوادی است.

تا چه در نظر آید و چه در نظر افتد...